

Albert Willebrand

**Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Albertus Willebrandt/ U.I.D.
... ad Exequias, quas Viro ... Dn. Laurentio von Münster/ Civi Urbis Primario,
Marito desideratissimo Moerore ac lacrimis mersa vidua parat, Omnium ordinum
Cives Academicos ... invitat**

Rostochii: Kilius, 1663

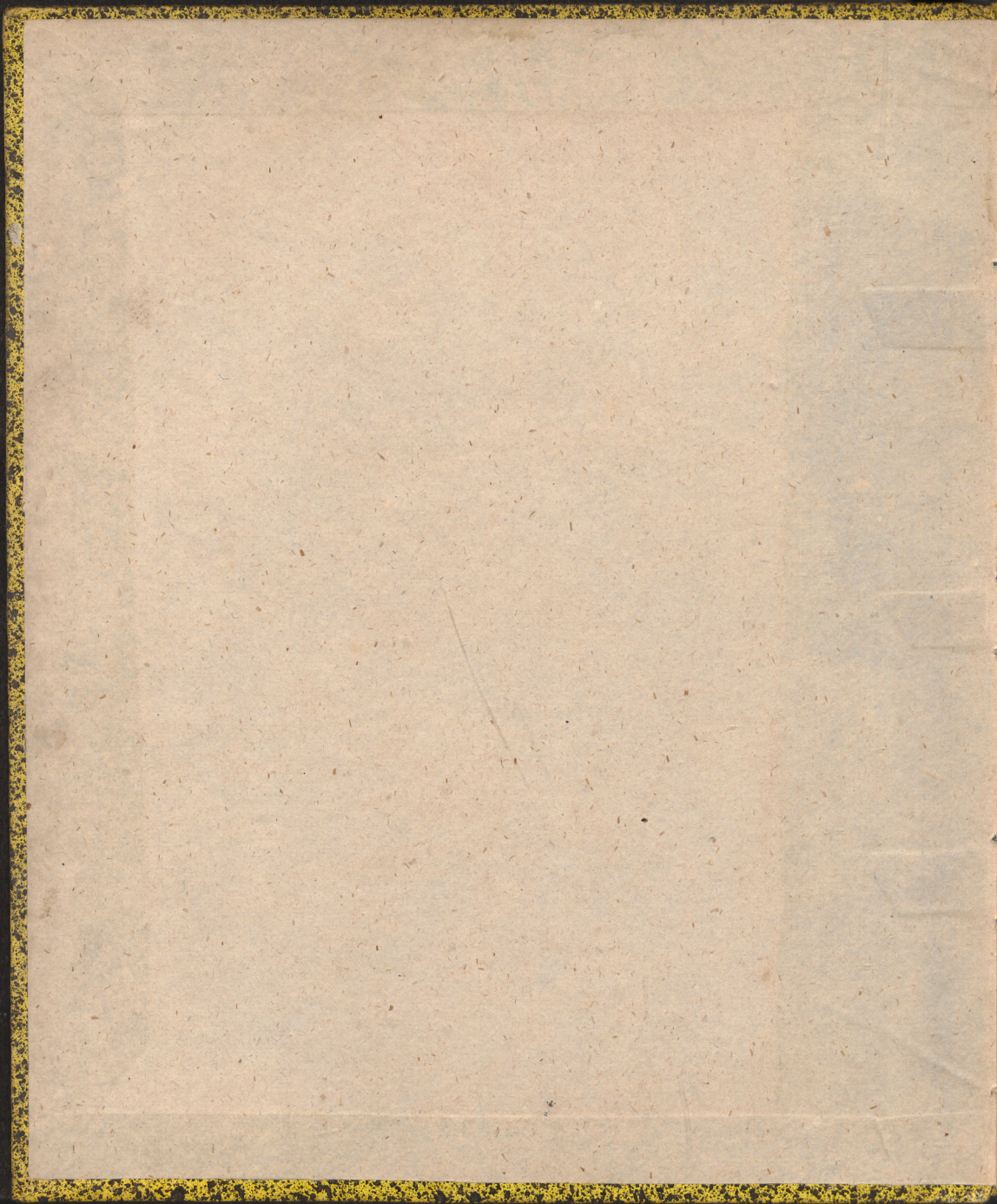
<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn770493068>

Druck Freier Zugang

Willebrandt, A.,
in
L. v. Münster.

Rostock, 1663.

PROGRAMMA
Quo
RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
ALBERTUS Willebrandt /
U. J. D. Codicis Professor, ac Consisto-
rii Ducalis Assessor,

ad
Exequias,
quas
VIRO
Eximio & honoratissimo
D N.

LAURENTIO

von Münster /

Civi Urbis Primario,
Marito desideratissimo

Mœrore ac lacrimis merfa
vidua parat,

Omnium ordinum Cives Academicos
sedulò officiosèq; invitat.

☞ (o) ☞

ROSTOCHII,

Typis JOHANNIS KILII, Acad. Typogr. Anno 1663.

Um plura alia præclare sæ-
penumerò versat Homo; tùm
nullâ re, quæ magè divina
sit, occupatur, quàm ubi mor-
talitatem suam cogitat, &
scit, in hoc natum utiq; sese,
uti vitâ quondam defunge-
retur. Sanè enim

*Quicquid habet ortus, obitus
timet :*

Et licet discrimen aliquod inter nos nunc quidem for-
tuna, nunc potentia & opes, nunc virtus præstanti-
a; animi faciant; hâc ferreæ tamen (ut ita loquamur)
necessitatis lege damnamur omnes, uti moriendum
tandem sit, excedendumq; teatro, in quo hætenus
egimus partes. Non mori proprium DE I est, & quas
secundo gradu DE U Sposuit, mentium æternarum.
Quibus proximè nexæ animæ sunt nostræ; quas ut ad
sui imaginem condidit rerum opifex, sic immortales
etiam esse voluit. Nostri alia longè est conditio; qui,
uti cæpimus, sic finimus utiq; inq; mortem & sepul-
chra non tam ire, quàm properare videmur. AB HAC
LEGE NEMO (quod dictum) EXCIPITUR. Eximii
eam in rem, vel Gentilis MENANDRI isti sunt versus,
quos alibi Græcè adscribere meminimus; nunc ex ver-
sione daturi saltem latinâ sumus :

Novisse

*Novisse si vis, qualis aut quisnam sis,
Hominum sepulchra, dum peregrè is, inspicere!
His ossa, pulvis atq; inanis clauditur
Regum, Tyrannorum & virum sapientium,
Superbientiumq; opibus & propagine,
Suâq; gloria atq; forma corporis:
Et tamen eorum tempori nil restitit.
Communis est DIS omnibus mortalibus.
Hac intueri, & discito qualis sis.*

Itaq; quemadmodum in bello bis peccare non licet, sic hoc diligentius danda assidue est opera, uti præclare suprema ista obeamus, quod rectè, nõ nisi semel, obiri possint. Et quid circuire mundũ juvet, quid in omnẽ naturam deniq; mentẽ oculosq; demittere, dum tuam ipsius negligas, teq; mortalem nunquam cogites, & moriendi artem condiscas minus? Magnam laudem habet, non ignorare, quæ nescit vulgus; levareq; altiùs mentem, quàm enititur turba: Sed hic doctissimus omnium, & sapientissimus fuerit, qui probè hanc disciplinam calleat, ut nunquam non lætus & hilaris, & plenus optimæ spei fatum suum possit excipere. Non fugiebat hoc LAURENTIUM nostrum: recogitabat enim & vices rerum, & rotam fortunæ volubilem; & hominem esse sese nunquam obliviscebatur. Neq; quicquam hætenus didicerat magis, quàm ut mortem pulchrè oppeteret; quod in extremo præcipuè vitæ articulò probatum clarissimè ivit. Nos nec præter rem, nec præter receptam consuetudinem facturi videbimur, si de VIRI vitâ obituq; nonnulla, pro ultimo ejus honore, commentemur. Natus est igitur hic ROSTOCHI, Anno 1619. ip[s]is KL. Novembr. Patre DN. CHRISTIANO von Münster/ Cive primario, Centum-Viro,

ac *Ædis Nicolaitanæ Præfecto*: Matre verò **DOROTHEA Neters/eximiâ planè, & virtutibus ornatissimâ Fœminâ.** Avus ei paternus fuit honoratissimus **VIR HINRICUS von Münster / Sedecim-Vir, ac Mariani Templi Præpositus per annos sic benè multos fidelissimus.** Avia paterna, singulari pietate ac sanctimoniâ, **MARGARITA Sûchtings.** Avum maternum habuit **LAURENTIUM Neters / Civem ac Cerevisiarium;** ipsum quoque *Ædis Nicolaitanæ Præfectum præclare merentem.* Aviam maternam **CATHARINAM Flines;** nulli sexus sui secundam. Ulteriùs profapiam ducere nil attinet; & verò nec præscripserunt de reliquis Majoribus plura, qui suppeditare cæteroqui debebant. Quùm Baptismo lotus, ac per eundem nova creatura, regniq; **DEI** certissimus heres factus esset, ac dein temporis ratio unquam videretur passura, advesfecit sese, ductu piissimorum Parentum, omni virtuti ac morum elegantia, quæ tantò in ipso paratior erat, quantò indoles ei aut natura contigerat felicior. Animadversa quoque in homine mens à studiis literarum non alienior: idcirco **VIRI Glarissimi DN. M. EOWALDI Nieber / Scholæ oppidanæ p. t. Rectoris,** curæ atque informationi commissus est; sub cuius moderamine ductuq; eò etiam profecit usque, ut non saltem, quæ vellet, latino sermone sic satis commodè eloqueretur; verum etiam Græcæ linguæ, quin Logices Rhetoricesq; præcepta probè calleret; adeoq; jam qui in Academiâs, provehendorum in amplius studiorum gratiâ iret, judicaretur esse dignissimus. Lecta abs parentibus est **REGIOMONTANA** illa, in quâ per aliquot annos non licenter aut luxuriosè, more juvenum, sed ita vixit, uti omnium Bonorum, Professorum præcipuè,

præcipuè, favorem atque benivolentiam ex facili mereretur. Revocatus à Suis tandem in patriam, non minùs laudatè ibi quoque vixit, nec segniùs quæ ad Philosophiam atque Theologiam (his enim literis jam apud *Regiomontanos* se mancipârat) pertinere viderentur, executus est. Cæterùm deserere stationem tandem, eiq; Civium Academicorum ordine, in oppidanorum digredi numerum visum est. Adeoq; quùm, isthoc vitæ genere, de constituendâ familiâ cogitandum utique foret, DEO ita disponente, parentibusq; omninò volentibus (notent qui absque horum consensu, connubia impii quasi furantur) adscivit sibi Anno 1652. 15. Octobr. elegantissimam Virginem CHRISTINAM, grandæviam Senis, optimiq; Civis ac Viri, MARTINI Sanders / filiam. Qui torus concorditer pacificèq; semper stetit, nullaq; quàm amorū ac mutæ benivolentiæ certamina vidit; sed nec illiberis extitit, ut ex quo CHRISTIANUS filius, binæq; Filia, CHRISTINA & MARGARITA nascerentur; omnes per DEI gratiam superstites, desideratissimiq; parentis ex funere, quantum capere ætas queat, mæsti lugentesq;. Centumviratu quùm insigniretur, jam est pridem. Quem ita gessit profectò, uti non tam honorem exinde sumsisse, quàm ipse potiùs dignitatem isti ordini intulisse videretur. Cæteroqui paterfamilias hoc pacto administravit rexitq; domum, uti luculentissimo exemplo foret, quod universa ista sequeretur. A concionibus sacris nunquam, nisi morbo fortè impeditus, abesse visus est. Verenda illa atq; divina S. Cænæ mysteria participavit frequentissimè. Domi sacrorum quicquid poterat librorum & conquisivit, & lectitavit

tavit studiosissimè ; & cæteroquæ nihil omninò o-
misit earum rerum, quæ sanctissimo pietatis exercitio
servituræ esse crederentur. Inprimis D N. ARNDII,
maximi temporibus nostris pietatis Magistri, cœlestes
de vero Christianismo libros, plus vice simplici, inu-
sitatâq; industriâ pervolutasse accepimus. In cæteris
rebus prout mirè alienus ab omni ostentatione erat,
nihilq; omninò simulabat; ita eum morem in divinis
maximè detestabatur. De sobrietate hominis ac tem-
perantiâ dicendum non est, quæ hodiè inter virtutes
vix tenet locum. Nec de candore etiam, quem pleriq;
nunc pro ruditate atq; inscitiâ habent. De liberalita-
te autem silendum est minimè, quæ eximia in VIRO
fuit, usq; adeò, uti quos opis suæ indigos, aut per
temporum diritatem suis involutos fortunis novisset,
largiter sublevaret, nec, qui ex eorum numero, ædes
fortè suas adcursitarent, unquam indè eos abire ina-
nes pateretur. Ante mensem corripit morbo cœpit,
eoq; gravi maximè, ardentiq;: Itum statim est obvi-
am, accersitusq; VIR Experientiss. & Excell. D N. JO-
ANNES BACMEISTERUS, Med. D. Profess. ac Polia-
ter; Collega noster svavissimus; sed nequicquam:
Enimvero vis morbi & omni medicamine, & ipso et-
iam Medico valentior fuit. Cogitare itaq; Ager de
medicinâ animæ cœpit, ut quæ nunquam fru-
straretur, aut spe quenquam excidere faceret.
Petiit igitur per Rev. & Clariss. VIRUM, D N. M. JO-
ANNEM STEINIUM, Pastorem Nicolaitanū, ac R. Mi-
nisterii venerabilem Seniore, ultimo viatico instrui;
quo sumpto decretoriam illam horam (adeò res vale-
tudinis cotidiè in pejus ibant) singulis momentis in-
trepid-

trepidus planè infractusq; exspectavit. Quam cum jamjam ad futuram, seq; per eam ipsam exemplum rebus humanis, DEO atq; æternæ felicitati traditum iri, animadverteret, commonefactus ab circumstantibus, uti CHRISTUM, crucifixum illum, ne oblivisceretur, fixum animo constanterq; retineret; mente etiamnum sibi bellè constante, sublatis ad cælum manibus oculisq; respondit; omnino se id facere. Orationes precesq; atq; insigniora divinarum literarum oracula voce, quæ intelligi satis quiret, recitavit & ipse, & præeuntes jacenti verba sæpè occupavit, subsecutus est semper; superq; ius mirificè erigi, & quodam veluti gaudio gestire cæpit. Nam sicut per omne vitæ tempus, DEI (quod supra monebamus) reverentissimus semper fuit; Ira appetente jam fine, seridè sibi tenendam pieratem existimabat, abs quâ præcipua salus & felicitas nostra, quæ obitos maneat, expectanda unicè arcessendaq; sit. Finem vivendi fecit die hujus Julii mensis X. tertiam quartamq; inter meridianam; quùm vivus XLIV. quasi fecisset annos. Cùm jam itaq; nil superstitet aliud, quàm ut solenni more componantur reliquæ, vestrum fuerit, CIVES ACADEMICI, frequentes ad obeundam istam provinciam convenire, & hoc ipsum Eximii VIRI funus cumulatissimè exequi. Declarabitis eâ in parte cùm quàm verè de ejusdè virtutibus existimetis, tùm etiam quàm observantes & studiosi erga superstitem esse familiam annitami. Quod si inter eundem & vestram ipsorum salutem sospitatori DEO commendaveritis, & verò etiam pro relictæ viduæ (quæ gravissimâ etiamnum valetudine attinetur) incolumitate, servandoq; adstrictissimis libe-

liberis hoc altero ad minimū solatio, vota precesq; fu-
deritis, rem utiq; facietis nō tantū nobis vehemen-
ter gratam, sed pietati quoq; Christianæq; cha-
ritati quàm maximè conformem.

P. P. sub sigillo Rectoratus, die 28. Julij.

Anno MDCC LXIII.

Convenietur in Æde B. NICOLAO
sacrâ horâ I. pomerid.

trepidus planè infractusq; expe-
jamjam ad futuram, seq; per ean-
bus humanis, DEO atq; æternæ
animadverteret, commonefactu-
uti CHRISTUM, crucifixum
tur, fixum animo constanterq;
iamnum sibi bellè constante, sub
bus oculisq; respondit; omnino
ones precesq; atq; insigniora di-
racula voce, quæ intelligi satis q-
& præeuntes jacenti verba sæpè
est semper; superq; iis mirificè er-
gaudio gestire cepit. Nam sic
pus, DEI (quod supra moneba-
semper fuit; Ita appetente jam
dam pietatem existimabat, abs-
felicitas nostra, quæ obitos man-
arcessendaq; sit. Finem vivem-
mensis X. tertiam quartamq; int-
vividus XLIV. quasi fecisset annos
superstiter aliud, quàm ut solent
reliquiæ, vestrum fuerit, CIVE-
quentes ad obeundam istam pro-
& hoc ipsum Eximii VIRI funus
Declarabitis eâ in parte cum qu-
tutibus existimetis, tum etiam
studiosi erga superstitem esse
Quod si inter eundem & vestrar-
spitatori DEO commendave-
pro relictæ viduæ (quæ gravissi-
dine attinetur) incolumitate, se-

nam cum
mptum re-
aditum iri,
stantibus,
bliviscere-
mente et-
lum mani-
e. Orati-
erarum o-
avit & ipse,
subsecutus
dam veluti
vitæ tem-
entissimus
sibi tenen-
ua salus &
anda unice
hujus Julii
nam; quum
m itaq; nil
ponantur
MICI, fre-
onvenire,
mè exequi.
ejusdē vir-
ervantes &
annitami-
alutem So-
erò etiam
um valetu-
sificissimis
libe-

